

щото сж далеч от властта, послѣ радостливости и тончавости.

Погледнете тази картина!

Поналюбвайте се! Ето wie виждате: свѣтогасието въ Бѣла-слатина, моралното влияние, сопаджийскиятъ десѣтъкъ, гнилѣтъ вагони, държавния сждъ и пр.

Ето, това е то, разположението на силитѣ въ противния лагеръ.

За Стамболовщината и не помънуваме тя е мъртва за сега и не ще има нѣкакво значение за близкото бъдаще.

Ето това е въ общи черти картината на близкото бъдаще. Това е разположението и състава на неприятелскитѣ сили въ прѣдстоящата избирателна война.

На чая страна е вѣроятната побѣда?

За това идния пжъ.

По университетския въпросъ.

Университетския въпросъ, който отъ година врѣме тѣй много трѣвожеше нашата мисленца интелегенция е вече разрѣшенъ.

Рухна ивнатгъ, духъ на демократичностъ лѣхна и борбата се свърши.

Студентитѣ прииждатъ отъ ония мѣста, дѣто грозната реакция съ войншикия щикъ и сражарекита сабя бѣше ги прогонила. Връщатъ се пакъ при подслонъ на своята alma mater. Заживѣватъ отново съ своитѣ младежки пориви и мечти въ отечеството си, което има нужда отъ тѣхъ и тѣхния гласъ.

Оня „студентски клубъ“, одѣто излѣзе идеята за свирката; мѣстото дѣто се спосрѣбиха мѣннията на младитѣ и бждещи идеалисти; мѣстото дѣто излизаша първитѣ искри за добра инициатива и смислена акция, скоро ще разтвори врати. Тамъ подъ ликоветѣ на Ботева, Алека Каравелова, нашего студентство влодушавено отъ добитото, ще се счете гордо, че е могло да даде нѣщо за академичната свобода.

А нашего професорство. То е вече при праговетѣ на своитѣ аудитории, които напуснаха за една коледна ваканция отъ година врѣме. Ония учени, които съ гордостъ красятъ страницитѣ на нашитѣ първи и найдобри списавия, ония автори, които въ периода на досегашната си дѣйностъ много дадоха на българската наука, ония, които съ достоинство сж заслужили вниманието на чуждия ученъ свѣтъ, отново сж облечени въ професорска мантия и готвятъ се да навѣстятъ своитѣ питомци.

Ахъ, какъ бихме желали да бждемъ зрители на оня милъ моментъ, когато старитѣ студенти тихъ и съ трѣпетъ очакватъ първатѣ сжжки на своя професоръ!

Наистина, моментъ тържественъ, скъпъ. Моментъ, когато радостта се краси съ сълзи. Моментъ, когато веселото и тѣжно мжно се дѣли...

Ако при тоя моментъ обърнемъ погледъ назадъ и видимъ, що стори професорството и студентството ще се съгласимъ, че студентството заслужава похвала. То се държа добръ, не по злѣ отъ професорството, което се съглася и помира съ мисль дори да жертвува другари.

И вѣрно, професорството съ ми-

нлото си и първия си позивъ не ни се показа ясно съ демократично настроение. Чакъ съ вториятъ си позивъ, когато обстоятелствата се стекоха така, че го караха да вземе сигурна, смѣла крачка напредъ, то се демократизира и изпъкна тѣкмо такава, каквото трѣбваше да бжде, за позѣции, каквито нему приличатъ.

И ако преса и обществено мѣнение до тоя моментъ говори нѣщо по университетския въпросъ то е само за бругалния пачинъ на затваряне университета и разговане на студентитѣ. Отъ деия, когато излиза втория позивъ всички подържатъ професорството за ония идеи, които то подхваща. И отъ тоя моментъ вече професорството съ достойното си държане даде примѣри на характерностъ и воля.

А студентството. Добрѣ си спомняме събитията, които послѣдстваха затварянето на университета. Да не прицѣняваме датата 3 януари, а да дойдемъ до оная шумна и рѣшителна манифестация на Ивановъ-денъ миналата година, когато изъ С. Фейскиитѣ улици цѣли ескадрони българска кавалерия разговаше българското студентство. Нека си спомнимъ какъ стана и бѣството му къмъ европейскитѣ университети. Възъ паспортъ, безъ нужното количество пари, веѣки гледаше да прѣкокове границата и да се отзове въ Бѣлградъ, дѣто секретаря на едно отъ агенствата бѣ съухитрилъ да продава паспорти на цѣна, която му донесе добръ сумица.

Едно хилядно изселване, едно бѣство отъ хора, между които имаше крайно бѣдни, свършили на двѣ на три нѣкоя полница за стигина рѣва, много нѣщо ни говори. То е симпатично и като си помислимъ, че ония които се изтезаваха съ мизерията, бѣха първи които отказиха да постъпятъ въ „новия университетъ“, за да слушатъ мѣкканията на „професоръ“ Б. би и „Ч. ф. т. е. к. а.“ на „професоръ“ Т. баковъ, струва ни се, че трѣбва да признаемъ и у студентството характерностъ. На нека не имъ откажемъ и воля, като си спомнимъ интервирването по четиритѣхъ края на България, ловѣтъ на студентитѣ, участитѣ и казачийния ж вѣтъ.

Напоковъ ще рече, че нашето студентство направи много. То дори може да претендира, че изнесе на плѣтитѣ си борба. Нека професорството прѣцѣпи добръ всичко и не забравя, нека гледа щото бждещо да донесе на професори и студенти трайна и искрена близостъ. Единѣтъ и другитѣ заслужаватъ нашитѣ сърдечни привѣти!

п. п.

Прѣдупрѣдителна медицина.

Ний днесъ исгаме да спремъ вниманието на читателя върху значението на прѣдупрѣдителната медицина. Изобщо хигиената ни посочва всячки условия, при които е възможно запазване здравето на човѣка. Тя сжщата изучава и всичкитѣ условия, които причиняватъ болеститѣ и недъжитѣ на човѣка. Тя е, слѣдователно, тая частъ отъ медицинската наука, която се сѣрѣми да прѣдупрѣди човѣка отъ заболяване. Понеже нашия животъ се измѣняга постепенно, то и условията за заболяване

се мѣнятъ паралелно съ него, а заедно съ туй и мѣрките, които хигиенистѣтъ може да прѣдприеме за опазване здравето ни. Затуй и ний виждаме въ послѣднитѣ десѣтки години, когато животътъ на човѣка стана много труденъ, да се развива съ бързи крачки прѣдупрѣдителната медицина. Но понеже живота на човѣка е обществѣнъ и индивидуаленъ, то и прѣдупрѣждаването отъ заболяване става отчасти отъ обществото или неговитѣ прѣдставители, обществентѣ власти, отчасти отъ неговата лична воля. На друго мѣсто ний сме се спирали подробно върху голѣмото значение на обществената прѣдупрѣдителна медицина, или както казватъ санитарна администрация. Тукъ искаме да подчертаемъ не малкото значение за здравето на личното, индивидуалното прѣдупрѣждаване.

Много хора взиятъ достатъчно какъ трѣбва да пазятъ здравето си, бри все това не могатъ още да изличатъ лошитѣ навици, които иматъ отъ дѣтинство и които разстройватъ цѣното за тѣхъ здраве. Мнозина не могатъ да се противопоставятъ на тия сжщитѣ лоши навици идящи отъ сѣрдата на по-старото поколение, което не е така, като насъ, възпитано да пазя здравето си. Между тия навици свои и голѣмиятъ, вредниятъ навикъ, да се съвѣтаваме съ лѣкаря, когато болестъта ни свали на лѣгло. У насъ още продължава да се практикува медицината, както навѣсждѣ е било прѣди стотина години. Искаме да кажемъ, че болнитѣ попитватъ лѣкаря за нѣщо, когато вече не могатъ да се държатъ на краката си. Истина е, че не малко сме и ний лѣкаритѣ виновни, дѣто малко сме работили за разпространение на хигиенически познания у населението, та да знае то да пазя здравето си. Но пжъ и тия, които сж вече придобили извѣстни хигиенични познания, освѣтъ че рѣдко ги прилагатъ, до колкото е възможно, въ живота си, но и често пропускатъ най-благоприятното врѣме за излѣкуване, когато заболягатъ.

Веѣки лѣкаръ е оплаквалъ нещастни случаи, които се дължатъ именно на това тѣй ненаврѣмено отнасяне до него за лѣкуване. Нашето общество е достатъчно зрѣло вече за да разбере, че медицината, макаръ значително развита наука, мжно може да възвърне изгубеното здраве нѣкому, ако врѣмето затова е вече безвъзвратно прѣминуло. Лѣкаритѣ к ѣго прилагатъ тая наука, не е съ нѣкаква свѣрхественна сила за да може въ всичкитѣ случаи да побѣди болестъта. Такова вѣрване за него е сжществувало въ отдавнашни врѣмена и сега още сжществува у непросвѣтитѣ маси. Но сега веѣкой вече трѣбва да разбере, кога и колко може да очаква помощъ отъ медицината. Медицината е силна, тя много е напреднала, но ний не трѣбва да искаме отъ нея повече отъ туй, което тя може да ни даде. А тя може да ни даде помощъта си, съ полза за нашето изубено здраве, когато на сврѣме я потърсимъ.

Има хора съ слаба тѣлесна конституция, които се нуждаятъ отъ лѣкарски насгавления, не само когато заболягатъ, а много по-рано, за да си приготвятъ добра защита, при критическо състояние. Има други, още отъ дѣца, малокръвни, които иматъ пужда отъ медицински съвѣга, за

едно нормално развитие. Има дѣца скрофулозни, прѣдрасположени за извѣстни заболявания, или носители на родителски наследствени болести, на които трѣбва много отрано да се обърне внимание. За всичкитѣ тия лица които се смѣгатъ обикновено за здрави хора, прѣдупрѣдителната медицина, приложена отъ лѣкаря, може да стори голѣма полза. Д-ръ С. Спасовъ.

Единъ забравенъ дългъ.

Много прѣсжхилевия се върнатъ върху грѣшната земя. Вършитѣ се тѣ отъ малки и дребни хорица, вършатъ се отъ едри и крупни (като повечето отъ нашитѣ държавници) личности, разбира се, по-наедно; вършатъ се тѣ най-сетаѣ и отъ цѣли общества. И ако за първитѣ сжществува цѣла мрѣжа отъ сждилища, ако за вторитѣ повѣкога се ф рмира „държавенъ сждъ“, то единични сѣриозенъ и безпристрастенъ сждия за послѣднитѣ се явява историята*). Тоя сждия не бърза, въ повечето случаи, той издава своитѣ присжди слѣдъ цѣли десѣтигѣтия, но за това пжкъ тия присжди сж строги и безапелационни. Заклейменитѣ отъ тоя сждия прѣсжхилевци (обществени организации или тѣхни водители) се развещаватъ отъ поколѣние на поколѣние, а позорѣтъ имъ се рисува върху физиономитѣ на тѣхнитѣ потомци.

Тѣзи мисли ни дойдоха въ ума, когато въ свикалото отъ дружеството „Съгласие“ събраме по въпроса отваряне гимназии, нашия съгражданинъ г. К. Выевъ, между другото прочете два исторически документи, които ще обосноватъ най-грозния обвинителенъ актъ противъ плѣвенци, ако тѣ наврѣме не се съятъ да изпълватъ единъ свой доста остарѣлъ дългъ.

Единъ краткъ отчетъ за станалото въ това събрание ще ни даде най-явна прѣдстава за положението на третирания въпросъ, който безспорно е единъ отъ най-живнитѣ за градътъ ни въпроси.

Събранието се откри отъ нашия съгражданинъ г. П. Симеоновъ, който слѣдъ нѣколко вѣжнителни думи, покани да заеме мѣстото на първия референтъ по въпроса — г. Кертевъ. Съ сравнителни статистични данни на джка, г. Кертевъ изпъкна и обоснова положението, че градътъ Плѣвень (достигатъ вече до положението на първостепененъ градъ) и окръжтъ му който е единъ отъ най-голѣмитѣ и богати окръжи, въ образователно отношение сж останали между послѣднитѣ.

Слѣдъ него думата се даде на г. Выевъ. Съ историко-статистични данни, той изпъкна, че градътъ ни е единъ отъ най-бързо развиващитѣ се въ България градове. Отъ 11 хиляди жители въ 1881 г. той сега се е обърналъ въ градъ съ повече отъ 22 хиляди — нарастване, което е рѣдкостъ не само за България но и за индустриалнитѣ държави. Само София, каза той, успѣла прѣзъ това врѣме да се приближи и до утрѣщаване, но, добави той, ако покрай другитѣ си благоприятни условия Плѣвень добиеше и прѣимуществата на една столица, той може би щѣше и да се удесетори. Особено силно впе-

*) Тукъ се говори за научната, критична история, а не за мезаритѣ на сврѣмевници, които често се титулуватъ съ сѣщото име

чатление произведе съобщението му, че през 5 т години, които раздългат последните преброявания (1900 — 1905 г.), градът ни се бързото си растеж е надминал всички градове в България. До като София и Варна се нарасли с по-малко от 6%, Пловдив с 6.9%, Русе с по-малко 3 1/2%, а останалите гимназиални градове се или замръзнали в своя растеж (Сливен, Видин, Разград) или дори намаляли (Шумен, Свищов, Габрово, Търново) — нашия град за същото време е нараснал с повече от 10 1/2%.

Всичко това бѣ прѣдостатъчно да обоснове необходимостта отъ мъжка и дѣвическа гимназии въ града, щомъ като такива сѣ дадени дори на маловажни и западни градове. Но въпросътъ си ималъ и своята морална страна, която наложи немедленото разрѣшение на въпроса за отварянето на мъжката гимназия. Съ малко, но силни и изпълнени съ чувство, думи той изтъква особеното значение на оная велика драма, която прѣди 30 год. се е разигравала около Плевенъ въ продължение на 5 мѣсеци. „Тукъ, каза той, се рѣшаваше и рѣши съдбата на цѣла България. При все, че Цариградъ бѣше още твърдъ далечъ, при все че 3/4 отъ България бѣше въ турски рѣцѣ, всички считаха вече България за освободена. Самъ царятъ-освободителъ, който цѣли 5 мѣсеци обикаля около Плевенъ, счете за свършено своето велико дѣло и затова, слѣдъ като се порадва нѣколко дни на своитѣ успѣхи, той си отишва обратно за Русия“.

Слѣдъ това той прочете нѣколко пасажки изъ благодарителния адресъ, който плевенскитѣ граждани сѣ поднесли на Царя-Освободителя на 2/ХІІ 1877 г. (напечатанъ въ „дневника на Царя-Освободителя“ отъ Чичаговъ). Авторитѣ на тоя адресъ, скрѣпенъ съ 101 подписа, въ погълматата си частъ не сѣ вече между живитѣ, а останалитѣ бѣха забравени за неговото съдържане. Пасажитѣ, въ които се казваше: „ние (плевен. граждани) сѣ 5 мѣсеци сѣ страдалия при обсадата на града, добихме правото да стоимъ начело на българ. народъ при изразяване неговитѣ чувства на дълбока признателностъ“ и послѣ: „... рѣшихме да си построимъ гимназия, и просимъ позволение да я именуваме съ свещеното за всички българинѣ име на В. ше. Величество“ — „Александъръ II — Царь Освободителъ“, произведоха своя ефектъ.

Тоя адресъ, завърши г. Велевъ, запълня най-свѣтлата страница въ исторіята на града ни, но въ същото време той ще се обърне въ най-грозния документъ противъ плевенци, ако даденитѣ въ него обидания не се изтъкватъ. Той ще подкрѣпи прозната присѣда формулирана отъ Музаферъ-паша и Талашъ-бей въ тѣхната „огбрана на Плевенъ“ прѣведена на нѣколко езици. Въ нея, пакъ поради неудържане на дадена честна дума, плевенци се заклеймяватъ като негодий и лжци.

Но нататкъ, той направи едно изложение върху започването на великолѣпното гимназиално здание въ 1884 г. и прѣустановяването на работата поради Сръбско-българската война. 9 августъ, отъ своя страна доведе она 8 годишенъ режимъ, кой-

то между другото се характеризира и съ грозно русофобство. При тоя режимъ, свѣтлата паметъ на освободителя се поруга, като върху същитѣ основи, въ които тържествено се положи акта на „Александровская гимназия“ заедно съ собствено-ръчно, отъ освободителя подписаното разрѣшение издигнаха днешното лозарско-овощарско училище. Свѣтотатството продължава и днесъ, като въ Александровската гимназия се оставятъ да се разхождатъ 20 — 30 лозари и овощари, а 600-тѣ гимназисти на града се завиратъ по частни къщи.

Въ заключение той направи слѣдното прѣдложение:

Да се избере една 5 членна комисия, която да издѣйствува отъ надлѣжнитѣ власти:

1) По случай празника отъ 30 годишнината отъ освобождението на България — 19/ІІ т. г. Плев. мъжка VI класна прогимназия да се преименува въ Плев. мъжка гимназия „Александъръ II — Царь Освободителъ“, като съ това се прѣдрѣши и въпроса за отварянето на VII класъ.

2) Лозарско-овощарското учеще да се прѣмѣсти, временно или за винаги въ помещението на дѣвическата прогимназия; послѣдвѣта да се прѣмѣсти въ сиропето за нея училище „Мария Луиза“, александровската гимназия да се даде на гимназиститѣ.

3) Отварянето на дѣвическа гимназия.

Слѣдъ непродължителни разисквания, въ които се подкрѣпи горното прѣдложение — присѣгна се къмъ избора на комисията.

Тѣй поставенъ въпросътъ съ моралната си страна, той ангажира вече честта не само на плевенци, но и на всички българинѣ и ние не се съмняваме, че рѣшенията на това събрание ще бждатъ въ близко време реализирани.

ХРОНИКА.

Ревизия на общината. Отъ нѣколко дни въ градътъ ни прѣбыва финансовиятъ ревизоръ, г-нъ Митевъ, изпратенъ отъ финансовото министерство, за да ревизира паричнитѣ операции по общинскитѣ бирнически книжки.

Г-нъ ревизоръ до колкото знае, си е вздалъ трудъ да направи една обстоятелствена ревизия върху приходитѣ и разходите на общината ни, която отъ редъ години не е ревизирана.

Знае да може да се видятъ нередноститѣ на общинаритѣ, а такива по всека възрашностъ има, желателно е щото гражданитѣ, които разполагатъ съ данни за нѣкакки злоупотреби суми и она, които сѣ ожестени съ неправилно или повторно взето суми да се явятъ при ревизора, за да го улеснятъ въ работата му.

На 9 того учителитѣ и ученицитѣ отъ тукашната мъжка прогимназия ще дадатъ литературно-музикална вечеринка, прихода отъ която ще бжде за въ полза на бѣднитѣ ученици отъ прогимназията.

Като се има прѣдъ видъ цѣль-

та съ която се дава тая вечеринка, желателно е, да бжде посѣтена тя колкото се може повече.

Мѣстното бюро на демократическата партия на 2 и 3 того направи първиятъ си ангажиционенъ излъчъ. Раздѣлени на три групи членове на това бюро обходили по нѣколко села, където биле прѣвети доста добри.

Политическитѣ обиколки сѣ добро, народополезно дѣло, но тѣ не трѣба да се вършатъ само когато дойдатъ изборитѣ, а трѣба да се вършатъ всекога и по-вместо. Само съ такива обиколки ще може да се възпита политически добри нашата селска маса. Иначе тя ще бжде винаги недовѣрчива и ще се увлича отъ демагогитѣ за съсловна партия.

Народняшкото събрание. На 2 того мѣстното окр. бюро на народната партия бѣ свикало съпартизанитѣ си на събрание, въ което имъ се говори за поведението, което трѣба да се държи отъ тѣхна страна спрямо днешното правителство. Присѣтствуваха около 200 души. Имаше хора и отъ други партии.

Народняшката везивулщина, която винаги е бивала било въ печатъ, било въ събрание на първо мѣсто, не отегна и тукъ. По адресъ на новото правителство се казаха толкова много и лоши, незаслужени, качества, които по изобилностъ надминаха заслуженитѣ такива у стамболовиститѣ.

Мѣстната стамболовщина на 3 того вече свали траура си по случай съжната загуба на властта и има изборъ на бюро, придруженъ отъ единъ банкетъ, на когото присѣтствуваха кадѣра на стамболовската партия тукъ и боевата имъ свита — шайкаджитѣ.

Отъ нѣколко избиратели отъ Тучевшиката община, плевенско, сме замолени да поднесемъ на вниманието на г-нъ Плев. окр. управителъ, слѣдното тѣхно искане:

Да се прѣгледа изборната прѣписка на тѣхната община и се провѣри: 1) ималъ ли е осозвание бившия окр. управителъ, г-нъ В. Карамановъ, да не изпълня изпаденото отъ Плев. окр. съдѣ опрѣдѣление № 1015, като е отредилъ за подгласникъ съ заповѣдъ № 490 Пето Геновъ, който има по-малко гласове отъ Хр. Ивановъ, когато послѣдитѣ е опрѣдѣлениятъ отъ съда и 2) ако не е ималъ основание, да се подведе подъ отговорностъ отъ респективната за случаятъ власт.

Отъ с. Бъглезъ, Плевенско, се получи въ редакцията оплакване, че кмета на това село се отнасялъ прѣнебрѣжително спрямо уредбата на горската и селската поща стража. Ако това съобщение е вѣрно, желателно е, г-нъ кмета да се погрижи да отстрани тая аномалия въ общината му, за да не се излагатъ на опасностъ живота и имота на съселанитѣ му.

Д-писника памира, че нѣколко то убийства презъ време кметуването му отъ 3 — 4 години насамъ се дължали на неуредицитѣ по стражата въ селото въобще.

Въ неделя на 3 того, въ салма на Плев. общообр. дружество „Съгласие“ се състоя общегражданското събрание, за което въ миналия

брой прѣдварително съобщихме. При все, че въ същото време бѣха свикани събрания отъ окол. учит. дрво и радикал-демокр. организация, пакъ това събрание бѣше добръ посѣтено. Съ два кратки реферати бѣ обснованъ въпросътъ за необходимостта отъ мъжка и дѣвическа гимназии въ Плевенъ. Слѣдъ непродължителни дебатиралия, които само подкрѣпиха заключението на референтитѣ, събраниято единодушно рѣши, че разрѣшението на тоя въпросъ е належаше и избра една 5 чл. комисия измежду най-виднитѣ граждани, на която възложи да работи отъ тѣхно име за бързото му разрѣшение отъ надлѣжнитѣ власти. Въ комисията влизатъ слѣднитѣ плевенски граждани: Г. Г. Д-ръ Накоевъ, Илия Тонковъ, Д-ръ Спасовъ, Пар. Хинковъ и Ламби Петровъ.

По габровската срѣща. Въ редакцията посъпи едно писмо, подписано отъ г-нъ Мутафчиевъ, отъ името на габровската колония, съ което се даватъ нѣкои свѣдения за прихода и разхода на габровската срѣща, за която се писа въ бр. 9 на вѣсника ни. Съ смѣтката, която ни се прѣдстави нищо пѣчти се не опровергава, напротивъ, по косвенъ начинъ се потвърждава писаното товага за тая срѣща. Прихода е прѣдставенъ въ подробностъ съ цифри, а за разхода се посочва само кждѣ и за какво е извършенъ безъ да се даватъ съ цифри разходнитѣ пера.

Въ нашия градъ продавачитѣ на хранителни продукти сѣ продължаватъ да обвиняватъ въ нечисти и оплескани хартии и такива продукти, които не се варятъ или пекатъ, а се ядатъ, както сѣ купени. Малко повече грижа и внимание да се упражняваше отъ общинскитѣ власти и гражданитѣ нѣмаше да бждатъ излагани на тая неприятностъ и опасностъ за здравето имъ.

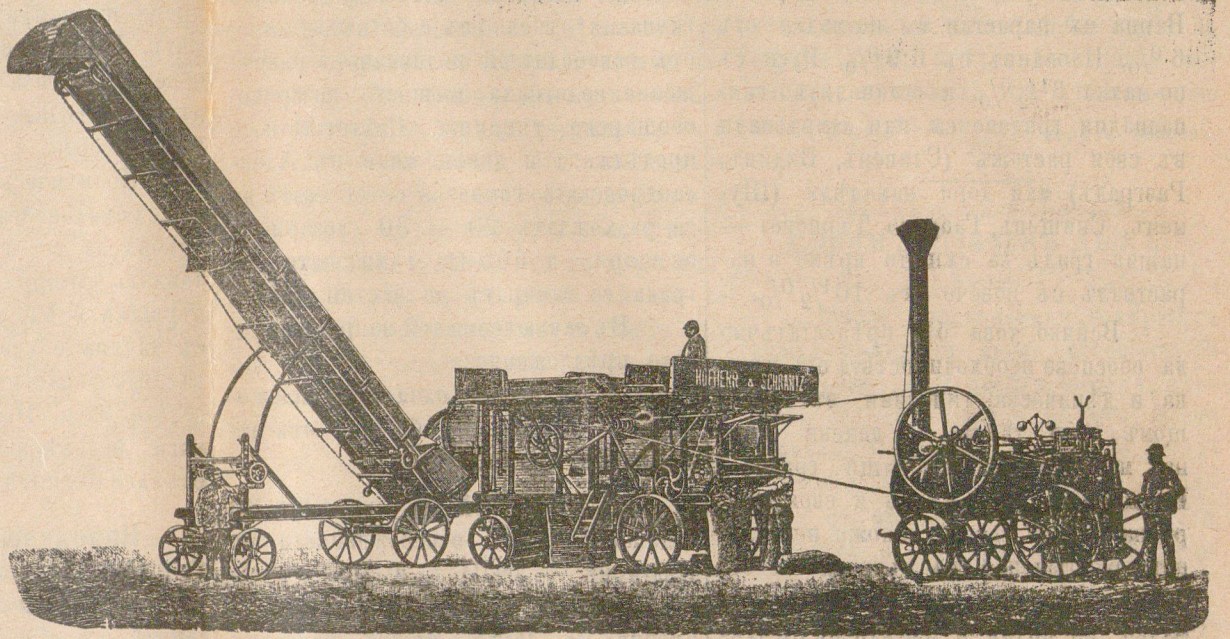
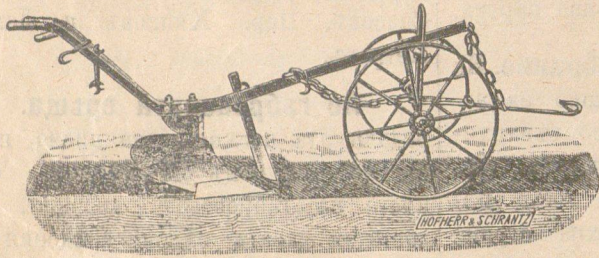
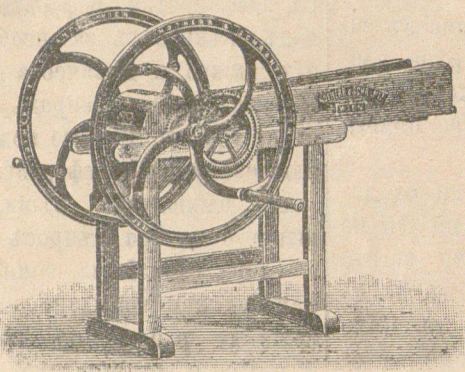
Никакви употребявани веднажъ хартии не трѣба да се допускатъ за свиване на хранителнитѣ продукти, за да не се разнасятъ заразителни болести. Отъ друга страна гражданитѣ трѣба сами да се приучатъ да не приематъ никога хранителни продукти въ употребявани хартии. Така поне съзнателнитѣ не ще се излагатъ на заразяване.

Увеличение на нар. прѣдставители. Съгласно резултатитѣ отъ послѣдното преброяване, въ България за въ бждеще ще се избиратъ 203 народни прѣдставители — 12 повече отъ колкото бѣха на послѣдкъ. Увеличението е станало въ нѣколко гъстозаселени окръжи. Въ Плевенскиятъ окръжъ ще се избиратъ 3 души повече, отколкото сегашнитѣ и то по единъ повече: за Плевенската, Ловешката и Никополската околии.

Прѣмѣстено книгоиздателство. Помолени сме да съобщимъ, че отъ 1 този мѣсець книгоиздателството „Буревѣспакъ“ е прѣмѣстено въ София, където и трѣба да се адресува всичко отнасящо се до него отъ редакционенъ и административенъ характеръ.

Книгоиздателството обаче, и за напредъ ще има свое прѣдставителство въ града ни, което ще продължава да извършва всички функции отъ търговски и административенъ характеръ.

Бр. Е. ПЕНКОВИ - ПЛЪВЕНЪ.

Прѣдставителство и складъ за земледѣлчески машини
отъ фабриката **HOFFHERR ET SCHRANTZ** - Виена - Будапеща.

Цѣноразписи при поискване изпращаме безплатно.

ОЧАКВАМЕ ПОРЪЧКИ.

Въ книжни маг-зинъ

„НАДЕЖДА“
пристигна нова партида ноты: за цигулки, нитари, мандолини, пиана, пианини, цитри и др.

СЪОБЩАВАМЪ, че продавамъ следующитѣ си имоти:

1. **КЪЩА** съ дворъ 500 кв. м. — VII кварталъ и
- 2) **ДВА ДЮГЕНИ** — на главната улица. III кварталъ.
Желѫщитѣ да ги купятъ нека се отнесатъ до мене.
Плѣвень. Съ почить:
3—3 **КЖНО ПЕТКОВЪ.**

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

гр. Плѣвень

и

БАКАЛСКИ СКЛАДЪ

при гра Каменець

на

З. К. МАВРОДИЕВЪ.

Извѣствамъ на поч. клиенти, че на гара Каменець въ собств. нѣ построеното ми здание отворихъ складъ на разни бакалски стоки, дървенъ строителенъ материалъ, земледѣлски сѣмена, машини и пр. кждѣто околнитѣ селски бакали ще намѣрятъ добра, чиста и на смѣтка стока. При това пѣтницитѣ ще намѣрятъ винаги при добра обстановка, стая за спане и гостилница.

Съ Почитание:

З. К. Мавродиевъ.

Обявления отъ I Плѣвенски Финансовъ Бирникъ по испъл дѣла.

Обявление N-о 133.

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвень следующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Мико Цѣновъ отъ с. М. Тръстеникъ за закъснели данци на сума 629 лева 04 ст по изпълнителния листъ N-о 2800, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Сѣдия, а именно:

- 1) Една нива въ землището на с. М. Тръстеникъ въ мѣстността „Кокоръ геранъ“ отъ 11 декара 4 ара при съсъди: пѣтъ, П. Николовъ, П. Славчовъ и Ячо Младеновъ оцѣнена за 180 лева.
- 2) Нива „Дър. пѣтъ“ отъ 10 декара 3 ара при съсъди: Г. Петроповъ, Хр. Тошовъ и Милю Тачовъ оцѣнена за 150 лева.
- 3) Нива „Бузова брѣстъ“ отъ 9 декара 5 ара при съсъди: Ив. Бузовъ, М. Палчовъ и Т. Папталѣевъ оцѣнена за 140 лева.
- 4) Нива „Сухия геранъ“ отъ 6 декара 4 ара при съсъди: Ев. Цвѣтковъ, К. Петроповъ и Ив. Бузовъ оцѣнена за 80 лв.
- 5) Нива „Воденъ пѣтъ“ отъ 10 декара 2 ара при съсъди: П. Георгиевъ, пѣтъ, Лазаръ Цвѣтковъ и Ц. Ерсеицевъ оцѣнена за 150 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продажта се възобновява и продължава още на следующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желѫщитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ, за да

прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.
гр. Плѣвень 29/I 1908 год.
Дѣло № 1158/907 год.
Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление N-о 134.

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвень следующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Тана Г. Цанкова отъ с. Г. Джбникъ за закъснели данци на сума 62 лева 50 ст. по изпълнителния листъ N-о 4721, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Сѣдия, а именно:

- 1) Една нива въ землището на с. Гор. Джбникъ въ мѣстността „Крушовски пѣтъ“ отъ 11 декара 4 ара при съсъди: Ненко Цонковъ, Белко Ивановъ и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣнена за 228 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продажта се възобновява и продължава още на следующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желѫщитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвень 29/I 1908 год.

Дѣло № 1083/904 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление № 135.

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвень следующия недвижимъ имотъ, принадлежащ на Ат. Ивановъ отъ с. Г. Джбникъ за закъснели данци на сума 94 лева 61 ст. по изпълнителния листъ № 2727, издаденъ отъ II Плѣвенски Мир. Сѣдия, а именно:

- 1) Една нива въ землището на с. Гор. Джбникъ въ мѣстността „Сгубеля“ отъ 16 декара 7 ара при съсъди: Мичо Грамовъ, Илчо Цѣловъ, Хр. Ганчовъ и пѣтъ оцѣнена за 334 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Сѣдопроизводство. Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продажта се възобновява и продължава още на следующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желѫщитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плѣвень 29/I 1908 год.

Дѣло № 1089/907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление № 136.

Явявамъ на интересующитѣ се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвень следующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Танка Цанкова отъ с. Г. Джбникъ за закъснели данци на сума 290 лева 90 ст. по изпълнителния листъ N-о 2732, издаденъ отъ II Плѣвенски Мир. Сѣдия, а именно:

- 1) Една нива въ землището на с. Гор. Джбникъ въ мѣстността „Шосето“ отъ 12 декара, при съсъди: Вълчанъ Пеновъ, Тодоръ Д. Капарски, Ив. Н. Коларовъ и шосе оцѣнена за 240 лева.
- 2) Ливада въ мѣстността „Кривоа“ отъ 11 декара 2 ара при съсъди: Ив. В. Ветовъ, Нено Т. Босибоя, Н. Лакочъ и Радю Николовъ оцѣнена за 224 лева.
- 3) Ливада въ мѣстността „Чемерикова поляна“ отъ 3 декара при съсъди: Тодоръ В. Койнарски, Пегко Вутовъ и Нено Т. Бомбода оцѣнена за 60 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника